

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET TWEEDE SLACHTOFFER

door

1990
GUY BERNAERT

Toneelfonds J.Janssens *Antwerpen

1986

HET TWEEDE SLACHTOFFER
© 1986 Toneelfonds J. Janssens / Guy Bernaert

(N° 1504)

www.toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes

c 1986 Toneelfonds J.Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

(Albert komt zijn flat binnen. Hij sluit haastig de deur achter zich en blijft even staan nahijgen. Hij is zenuwachtig. Na enkele seconden draait hij de radio uit, die aan het spelen was toen hij binnenkwam, gaat naar de barkast en schenkt zich een drankje in dat hij snel opdrinkt. Dat kalmeert hem. Als hij een tweede maal wil inschenken komt Els de kamer binnen.)

Els (eerder koel) Dag.

Albert O, hallo.

Els Je bent laat.

Albert Hm.

Els (ironisch) Op de borrel geweest ?

Albert Nee. Ik heb juist eentje ...

Els Eentje ?

Albert Nu ja, we hebben een kleine receptie gehad op de bank. Die lui van Plastic International zijn aangekomen.

Els Voor een nieuw kontrakt ?

Albert Het zit er in, ja.

Els (na een stilte) We kunnen zo eten.

Albert Okee.

(Els gaat naar de keuken. Albert zucht, steekt een sigaret op, wandelt even doelloos heen en weer, blijft staan.)

Els (uit de keuken) De krant ligt op de salontafel.

Albert (reageert nauwelijks) Jaja ...

Els Jouw moeder is hier geweest.

Albert Hm.

Els Ik kon mijn afspraak met de kapper wel vergeten. En Karen heeft gebeld. Drie kwartier. Vraag me niet waarover. (korte stilte) O ja, er is antwoord uit Fano. We kunnen die villa hebben. De hele maand juli. Je moet eens raden voor hoeveel. (Geen reactie van Albert. Els komt uit de keuken) Albert ?

Albert Hm. Ja, wat ?

Els (zucht) Je hebt niet eens geluisterd.

Albert Ik, eh ...

Els Plastic International ?

Albert Het is een belangrijk kontrakt, weet je.

Els Vast belangrijker dan wat ik te vertellen heb.

Albert Welnee, maar eh ...

Els Je bent thuis nu.

Albert Ja.

Els Ik zei : Je bent thuis nu, Albert.

Albert Ik heb het gehoord.

Els Waarom blijf je dan met die jas aan staan ?

Albert O. (lacht verontschuldigend)

Els Of moet je weer weg ?

Albert Natuurlijk niet. (Hij gaat zijn jas weghangen in de vestibule. Els brengt het eten op tafel.)
(gemaakt vriendelijk) Wat eten we ?

Els Biefstuk met jonge erwtjes.

Albert Hm. Lekker.
(Ze beginnen te eten)

Els Albert ?

Albert Ja ?

Els Is er iets ?

Albert Ik zou niet weten wat... Het is een drukke dag geweest, dat wel.

Els Iets anders, bedoel ik.

Albert (geïrriteerd) Wat dan ?

Els Ik vraag het jou.

Albert Maar als ik je nu zeg dat ... Och. (zucht) Ik voel me alleen wat zenuwachtig, vermoeid.

Els Als ik jou was zou ik maar uitkijken. Je bent geen twintig meer. Op jouw leeftijd ...

Albert (kort) Jaja.

Els O goed.
(Korte stilte)

- Albert Het spijt me. Ik had het niet zo bedoeld.
 (Geen reactie van Els - om iets te zeggen) De bief-
 stuk is prima.
- Els (koel) Dank je.
 (Ze eten)
- Albert Zeg. En Frank ?
- Els Weg.
- Albert Waar naartoe ?
- Els Naar Rudi om te spelen.
- Albert O.
- Els Het duurt wel lang, vind ik.
- Albert Je weet toch hoe jongens zijn. Ze zitten vast weer
 een of ander slagschip te bouwen.
- Els Hij heeft toch een horloge.
- Albert Hij komt wel. (stilte) Els ? (korte stilte)
 Els, ik ... (wil iets zeggen maar bedenkt zich)
- Els Wel ?
- Albert (maakt er zich vanaf) Ik heb niet veel honger.
- Els Hoe ? En daarnet ... (Albert staat op van tafel)
 Albert, zeg het. Zeg wat er aan de hand is.
- Albert Er is helemaal niets aan de hand. Ik ben moe. Dat is
 alles. Ik ga even een tukje doen.
- Els Ik mag het dus niet weten.
- Albert Ach, doe niet zo idioot.
- Els (scherp) Ook dat zul je wel niet zo bedoeld hebben.
- Albert God, Els, van vanmorgen acht uur heb ik niets anders
 gedaan dan telefoneren, vergaderen, naar de telex
 hollen, gauw gauw enkele brieven dicteren, weer ver-
 gaderen, weer telefoneren. Ik heb niet eens de tijd
 gehad behoorlijk te lunchen. Kun je dan van me aan-
 nemen dat ik er naar snak om even op adem te komen ?
- Els Dat is nog geen reden om je zo aan te stellen.
- Albert Kom nou ...
- Els Niet soms ? Je kan me vertellen wat je wil, maar één
 ding staat vast : je verbergt iets voor me.
 (ironisch) Net een schooljongen die een ruit gebroken
 heeft en het niet durft te bekennen. (Albert zucht)
 Goed. Als je niet wil praten, dan ga ik maar naar de
 keuken. Daar heb ik tenminste niet het gevoel te wor-
 den afgescheept.

- Albert Er is hier niemand die jou afscheept. Ik vraag alleen maar om even met rust gelaten te worden.
- Els Ik ga al.
(Els gaat weg. Albert gaat zitten. Stilte. Er wordt gebeld. Albert reageert niet. Er wordt nogmaals gebeld. Els komt uit de keuken.)
- Els Ben je nu ook al doof ?
- Albert Ik ben er niet. De hele avond niet.
(Een smalend lachje van Els. Ze gaat openmaken. Kort gesprek aan de deur van de flat. Els komt terug.)
- Albert Wie was het ?
- Els (niet zonder sarcasme) De buurvrouw. Ik had haar vanmorgen mijn paraplu geleend. En die kwam ze nu even terugbrengen. In orde ? (weer gewone toon) En jij wil me wijsmaken dat je niets verzwijgt ...
(Geen reactie van Albert) Maar laat ik je geruststellen. Je hoeft al niets meer te zeggen.
- Albert Ga nu asjeblief niet de verongelijkte vrouw spelen.
- Els Spelen ? Het zou me niets verwonderen als ik het al een tijdje ben.
- Albert (zwijgt even. Dan, met een schamper lachje) Je wilt toch niet beweren dat ik ... (stopt even) ... dat ik er een ander op na hou ?
- Els Het lijkt me niet onmogelijk. (Albert lacht)
Is dat dan zo grappig ?
- Albert Hoe kom je op het idee !
- Els En dat vraag jij ? Als zelfs een kind kan zien dat je er helemaal niet bij bent met je gedachten.
- Albert Moet je mij dan maar meteen gaan beschuldigen van ... van ... Ach, wat !
- Els Nee, ik zal me niets afvragen. Ik zal een beetje met me laten sollen. Voor de laatste maal, Albert.
Zog wat je dwars zit.
- Albert (niet zonder aarzeling) Nou, goed dan. Ik had het je willen verzwijgen. Maar als jij je allerlei nonsens in het hoofd haalt, heeft dat niet veel zin.
- Els Wel ?
- Albert Ik heb een aanrijding gehad.
- Els Een aanrijding ? Wanneer ?